RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 86.220 van 23 maart 2000
in de zaak A. 85.761/VII-18.994.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. QUATACKER,
kantoor houdende te OOSTENDE,
Mercatorlaan 8

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Nepalese nationaliteit, op 28 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25 augustus 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 25 juni 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. LANSSENS die, loco Advocaat M. QUATACKER verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Nepalese nationaliteit, komt België binnen op 8 juni 1998, en verklaart zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 25 augustus 1998 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 23 juni 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslis-

sing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25 augustus 1998 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 18 mei 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Nepalese taal machtig is.

Betrokkene, die beweert de Nepalese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Magalpur. Hij zou enkele jaren training taekwondo aan leden van de Maoïstische partij hebben gegeven en tevens een sympathisant van deze partij zijn geweest. Op 6 april 1998 zou betrokkene een betoging van de Maoïstische partij hebben bijgewoond. Deze betoging zou door andere partijen zijn verstoord en de politie zou hardhandig zijn opgetreden en een aantal betogers hebben opgepakt. Toen betrokkene naar zijn huis zou hebben willen terugkeren, zou hij gemerkt hebben dat de politie hem daar aan het zoeken was. Betrokkene zou daarop hebben beslist naar K. R. P., een vriend en partijgenoot, te gaan. Via diens broer zou betrokkene hebben vernomen dat hij door de politie zou zijn gezocht en beschuldigd. Betrokkene zou de volgende dag naar familie in Nepalgunj zijn gegaan en zou daar zijn gebleven tot zijn vertrek naar België, twee maanden later.

Er dient vastgesteld te worden dat het relaas van betrokkene niet wars van tegenstrijdigheden is waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van betrokkenes asielaanvraag. Zo verklaarde betrokkene tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij actief deelnam aan de betoging op 6 april 1998. Tijdens beide interviews in dringend beroep daarentegen verklaarde betrokkene dat hij niet heeft deelgenomen aan deze betoging maar gewoon aan de kant heeft staan kijken.

Ook de gebeurtenissen na de schermutselingen tijdens de betoging, variëren naargelang betrokkenes verklaringen. Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde betrokkene dat hij na de betoging naar huis is gegaan en op 7 of 8 april 1998 door de politie thuis werd gezocht maar kon wegvluchten. Tijdens beide interviews in dringend beroep daarentegen verklaarde betrokkene dat hij op weg was naar huis toen hij de politie tegenkwam en nooit naar huis is geweest maar direct naar zijn partijgenoot is gegaan.

Tenslotte spreekt betrokkene zich tegen over de persoon die bij hem thuis is gaan informeren over de recente gebeurtenissen. Volgens zijn verklaring in het eerste interview in dringend beroep was dit Buddhi Bahadur, terwijl dit volgens zijn verklaring

in het tweede interview in dringend beroep de broer van K. R. P. was.

Dergelijke anomaliën zijn dusdanig flagrant dat aan betrokkenes asielaanvraag geen geloof kan worden gehecht. De door betrokkene voorgelegde documenten, met name een certificaat over zijn taekwondo-activiteiten en een krantenartikel, kunnen zijn asielaanvraag niet positief ombuigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 25 augustus 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij, in een onderdeel van haar nota dat zij "met betrekking tot de ontvankelijkheid" aanduidt, vraagt om buiten de zaak gesteld te worden; dat, gelet op het gegeven dat zij wettelijk belast is met de uitvoering van de getroffen verwijderingsmaatregel die eveneens met onderhavig verzoekschrift wordt bestreden, er redenen voorhanden zijn om de tweede verwerende partij in de zaak te houden;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4. Overwegende dat verzoeker in zijn vijf middelen samengenomen, in essentie aanvoert dat de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een schending uitmaakt van de verplichting tot motivering van de bestuurshandelingen; dat verzoeker deze vijf middelen als volgt adstrueert :

"EERSTE MIDDEL :

Ten onrechte motiveerde het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in zijn beslissing als volgt :

'Er dient vastgesteld te worden dat het relaas van betrokkene niet wars van tegenstrijdigheden is waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van betrokkenes asielaanvraag. Zo verklaarde betrokkene tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij actief deelnam aan de betoging op 6 april 1998. Tijdens beide interviews in dringend beroep daarentegen verklaarde betrokkene dat hij niet heeft deelgenomen aan deze betoging maar gewoon aan de kant heeft staan kijken.'.

Toelichting :

Verzoeker betwist dat hij tijdens de betoging maar gewoon aan de kant heeft staan kijken.

Integendeel, hij heeft deelgenomen aan de betoging, die verstoord werd door tegenbetogers, en waarna de politie enkele betogers heeft opgepakt.

Tevens werd verzoeker toen gezocht door de politie.

TWEEDE MIDDEL :

Ten onrechte stelt het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in zijn beslissing dat :

'Ook de gebeurtenissen na de schermutselingen tijdens de betoging, variëren naargelang betrokkenes verklaringen. Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde betrokkene dat hij na de betoging naar huis is gegaan en op 7 of 8 april 1998 door de politie thuis werd gezocht maar kon vluchten. Tijdens beide interviews in dringend beroep daarentegen verklaarde betrokkene dat hij op weg was naar huis toen hij de politie tegenkwam en nooit naar huis is geweest maar direct naar zijn partijgenoot is gegaan.'.

Toelichting :

Verzoeker is formeel dat hij na de betoging naar huis wilde terugkeren, doch toen gemerkt heeft dat de politie hem aldaar zocht, waarop hij heeft beslist naar K. R. P., vriend en partijgenoot, te gaan.

De volgende dag is verzoeker naar zijn familie in Nepal gegaan en daar gebleven tot zijn vertrek naar België.

DERDE MIDDEL :

Ten onrechte stelt de beslissing van het Commissariaat-Generaal dat :

> 'Tenslotte spreekt betrokkene zich tegen over de persoon die bij hem thuis is gaan informeren over de recente gebeurtenissen. Vervolgens zijn verklaring in het eerste interview in dringend beroep was dit B. B., terwijl dit volgens zijn verklaring in het tweede interview in dringend beroep de broer van K. R. P.'.

Toelichting :

Naar aanleiding van het interview heeft verzoeker duidelijk verklaard dat hij na de betoging beslist heeft naar K. R. P., een vriend en partijgenoot, te gaan en van diens broer heeft hij toen vernomen dat hij nog door de politie zou zijn gezocht en beschuldigd.

VIERDE MIDDEL :

Ten onrechte stelt de beslissing van het Commissariaat-Generaal dat :

> 'Dergelijke anomaliën dusdanig flagrant zijn dat aan betrokkenes asielaanvrazag geen geloof kan worden gehecht. De door betrokkene voorgelegde documenten, met name een certificaat over zijn taekwondo-activiteiten en een krantenartikel, kunnen zijn asielaanvraag niet positief ombuigen.'.

Verzoeker heeft zijn verklaringen ondersteund met documenten, die hij voorgelegd heeft.

Het krantenartikel is een bewijs dat afdoende de feiten staaft.

Het certificaat over zijn taekwondo-activiteiten bewijst de geloofwaardigheid van zijn verklaring dat hij inderdaad deze activiteiten deed.

Er is geen sprake van dat de aanvraag van verzoeker bedrieglijk is.

VIJFDE MIDDEL :

Ten onrechte stelt het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in zijn beslissing dat :

> 'De Commissaris-Generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden kan worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, alwaar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.'.

Toelichting :

Ingeval verzoeker wordt teruggestuurd naar het land van afkomst, zal hij daar onmiddellijk aangehouden worden en waardoor zijn leven wordt bedreigt, in die mate dat hij terecht vreest voor zijn leven, minstens voor zijn vrijheid.

Artikel 1, A, 2, van de Conventie van Genève bepaalt uitdrukkelijk :

'... en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees (vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging), niet wil inroepen ...'";

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn bestreden beslissing op de volgende motieven steunt :

- het relaas van betrokkene is niet wars van tegenstrijdigheden, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. Zo verklaarde betrokkene tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij actief deelnam aan de betoging op 6 april 1998. Tijdens beide interviews in dringend beroep daarentegen verklaarde betrokkene dat hij niet heeft deelgenomen aan deze betoging maar gewoon aan de kant heeft staan kijken.
- ook de gebeurtenissen na de schermutselingen tijdens de betoging, variëren naargelang betrokkenes verklaringen. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde betrokkene dat hij na de betoging naar huis is gegaan en op 7 of 8 april 1998 door de politie thuis werd gezocht maar kon wegvluchten. Tijdens beide interviews in dringend beroep daarentegen verklaarde hij dat hij op weg was naar huis toen hij de politie tegenkwam en nooit naar huis is geweest maar direct naar zijn partijgenoot is gegaan.
- tenslotte spreekt betrokkene zich tegen over de persoon die hem thuis is gaan informeren over de recente gebeurtenissen. Volgens zijn verklaring in het eerste interview in dringend beroep was dit B. B., terwijl dit

volgens zijn verklaring in het tweede interview in dringend beroep de broer van K. R. P. was.
- dergelijke anomalieën zijn dusdanig flagrant dat aan betrokkenes asielaanvraag geen geloof kan worden gehecht. De door betrokkene voorgelegde documenten, met name een certificaat van zijn taekwondo-activiteiten en een krantenartikel, kunnen zijn asielaanvraag niet positief ombuigen;

Overwegende dat, wat betreft de eerste tegenstrijdigheid (al dan niet actieve deelname aan de betoging van 6 april 1998) verzoeker stelt dat hij niet gewoon aan de kant heeft staan kijken, maar daarentegen actief heeft deelgenomen aan de betoging; dat uit de interviews in dringend beroep het volgende blijkt :
"Wat deed je dan ? Er naartoe gaan en kijken" (interview in dringend beroep van 1 december 1998)
"K.V. ging kijken maar nam niet deel aan betoging. K.V. stond te kijken aan de zijkant." (interview in dringend beroep van 18 mei 1999);
dat uit deze verklaringen bezwaarlijk kan worden afgeleid dat verzoeker actief deelnam aan de betoging;

Overwegende dat met betrekking tot de gebeurtenissen na de schermutselingen tijdens de betoging, verzoeker stelt dat hij na de betoging naar huis wilde keren, doch toen gemerkt heeft dat de politie hem aldaar zocht, waarop hij besliste naar het huis van zijn vriend K. R. P. te gaan; dat uit de verschillende verhoorverslagen het volgende blijkt :
"Op 7/8 april kwam de politie bij mij thuis om mij op te pakken. Ik kon echter vluchten" (interview DVZ van 11 juni 1998)
"K.V. wilde vluchten naar zijn huis (...), zag politiewagens, ging dan toch niet naar zijn huis, maar naar K. R. P. zijn huis. Volgende dag vroeg hij een

jongeman om zijn huis te checken" (interview in dringend beroep van 1 december 1998)
"K.V. wou wegvluchten naar zijn huis, onderweg hoorde hij dat hij achtervolgd werd door (een) politieauto. K.V. verstopte zich. (De) Politie ging naar zijn dorp. K.V. ging naar (het) huis van K. R. P. 's avonds. (...) K.V. bleef daar 's nachts" (interview in dringend beroep van 18 mei 1999);
dat uit deze verklaringen bezwaarlijk kan worden afgeleid dat het om eensluidende verklaringen gaat;

Overwegende dat, daargelaten of verzoeker al dan niet tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de persoon die inlichtingen is gaan inwinnen bij verzoekers huis, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen de staatlozen aan de hand van de overige vastgestelde tegenstrijdigheden op het eerste gezicht redelijkerwijze tot zijn beslissing kon komen;

Overwegende dat verzoeker verder aanvoert dat de documenten die hij voorlegt de feiten afdoende staven; dat het de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toekomt binnen de grenzen van zijn appreciatiebevoegdheid de waarde van de voorgelegde documenten te beoordelen; dat op het eerste gezicht niet kan gesteld worden dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden; dat bovendien zijn vaststelling dat de door verzoeker voorgelegde documenten zijn asielaanvraag niet positief kunnen ombuigen, geen doorslaggevend element vormt, omdat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de beoordeling van de aanvraag rekening heeft gehouden met alle elementen, zodat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet op basis van dit element alleen tot zijn beslissing is gekomen; dat verzoeker in het middel niet

aantoont waarom de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in alle redelijkheid en zonder schending van de motiveringsplicht, niet kon besluiten dat het relaas van verzoeker, op grond van de hoger vermelde vaststellingen, weinig geloofwaardig is; dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht afdoende gemotiveerd lijkt;

5. Overwegende dat het middel in geen van zijn onderdelen ernstig is; dat dienvolgens niet is voldaan aan de eerste van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**